

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Uluslararası Adalet Divanı ve Netanyahu, Savaş Bakanı ve Genelkurmay Başkanı Hakkındaki Kararlar!

Şüphesiz mahkemenin kararında olumlu bir yön vardır; zira Yahudi varlığına karşı halkların gösterileri ve üniversitelerdeki öğrenci gösterileri ile ülkelerin ve sistemlerin siyasi eylemleri arasında büyük bir fark vardır; çünkü halkların genel olarak insani bir tavır oluyor ama bu tavırların Batılı ülkelerin politikaları üzerinde çok nadir durumlar dışında genellikle somut bir etkisi olmuyor. Ülkelere gelince; onlar siyasi bir tavır aldıklarında, bu tavır halkların tavırlarından daha etkili bir yankı uyandırıyor; bu da Yahudi varlığının, Birleşmiş Milletler büyükelçisinin bunların tüzüklerine parçalayacak ve onlar hakkında söylemesi gerekenleri söyleyecek derecede öfkesinin kabarmasına neden oluyor.

Bu uluslararası karar, her ne kadar 7 Ekim, varlığın derinliği ve güvenliği açısından yaşadığı askeri bir şok olsa da Yahudi varlığının kuruluşundan bu yana yaşadığı ilk manevi şok olmuştur. Dolayısıyla Uluslararası Mahkeme'nin bu kararının -her ne kadar Netanyahu'nun tutuklanmasına yol açmamış olsa bile- büyük manevi yankısı, şımartılmaya, övgüye ve sonsuz küresel manevi desteğe alışmış bu varlığın manevi olarak terk edilmesi mesabesinde olmuştur.

Bu manevi kısım, Amerika'nın, Talmud hayallerine ve Fırat'tan Nil'e kadar "Büyük İsrail" hayallerine sahip Netanyahu ve onun dini hükümetine baskı yapmak istediği kısımdır.

Bu ise Batı dünyasının, üvey evladı Yahudi varlığını terk ettiği anlamına gelmiyor; aksine bu, Yahudi varlığının hükümetindeki hırsların, umutların ve Talmud hayallerinin ve onların içinden, gerek bu varlık, gerek bölge ve gerekse genel olarak Amerikan çıkarları için çizilen Amerikan çizgisinden sapma eğiliminde olanların Amerika tarafından kısıtlandığı anlamına geliyor.

Bu manevi etki çok büyüktür; çünkü tutuklanmamış olsa bile siyasetçinin, ailesinin ve geleceğinin üzerinde bir etkisi olur ve bazen de devleti onu feda etmek ve devletin itibarını ve statüsünü etkilememek için onu istifaya zorlamak zorunda kalabilir. Dolayısıyla bir kişiyi savaş suçlusunu olarak damgalamak, bu damganın onun hareketini, ailesinin hareketini ve bazen de parasını kısıtladığı anlamına gelmektedir; örneğin Netanyahu tutuklanmasa bile istifa etmesi, görevden alınması veya görev süresinin bitiminden sonra üniversitede ders bile veremeyeceği anlamına geliyor.

Ancak mahkeme kararının olumsuz yönü, bu yaptırımların varlığa yönelik değil de kişilere yönelik olmasıdır; burada bu yaptırımların amacı Amerika'da ortaya çıkıyor; yoksa bizzat devleti değil de devletin bir sembolünü cezalandırmak ne anlama geliyor?! O devletin başkanı değil mi? Akli başında hiçbir insanın kabul edemeyeceği bu mesele nedir?! Hem de Amerikan ve Batı yaptırımlarının, dünyanın en küçük ülkelerinden önce en büyük ülkeleri, hatta milisleri, grupları ve bireyleri etkilemesine rağmen. Peki bir ülke, bir savaş suçlusunu nasıl kendi ülkesinde koruyabilir, nasıl onun cumhurbaşkanı olarak

kalmasını sağlayabilir ve bu ülkeyi nasıl cezalandırmayabilir? Bu da Yahudi varlığına yönelik uluslararası desteğin durmaksızın devam ettiği anlamına geliyor; ancak kastedilen, Yahudi varlığının hükümetine Amerika'nın bölgede istediği politikalara rıza gösterip kabul etmesi yönünde manevi bir baskı yapmaktır.

Bunların varlığa karşı değil de kişilere karşı yaptırımlar olduğunun ve bunların Yahudi varlığına yönelik manevi yaptırımlar olduğunun başka bir delili ise, bütün bunların öncesinde acil ateşkes kararının verilmiş olmasıdır; bu karar bizzat devletle ilgili ancak Yahudi varlığı bununla birlikte ne yaptı?! Hemen ardından Cebaliye'de ve mülteci çadırlarında korkunç bir katliam gerçekleştirdi, mültecileri yaktı ve onları parçalara ayırdı; işte bugün de sivilleri öldürüp işkence ediyor ve vahşi katliamlarına devam ediyor; peki dünya onun katliam yapmasını durdurabildi mi? Cevap ise her an ve her dakika gördüğümüz şeydir.

Bu nedenle siyasi olayları ele alırken değişmeyen sabit gerçekleri ve verileri göz ardı etmemek önemlidir:

Bu mahkemenin bir ordusu yoktur; ancak onun ordusu onu inşa eden ülkeler ve başta Amerika olmak üzere büyük sömürgeci güçlerdir. Dolayısıyla bu ülkeler, Yahudi varlığını hem Ortadoğu'daki çıkarları açısından müttefik ve stratejik öneme sahip bir ülke olarak, hem de Müslüman ülkelerde kendileri için ileri bir üs olarak görmektedirler. Uluslararası Mahkeme, Amerika başta olmak üzere büyük ülkelerin çıkarlarını gerçekleştirmeye yönelik sömürgeci bir koldur; bu yüzden Uluslararası Mahkeme, Birleşmiş Milletler veya onun kurumları tarafından verilen herhangi bir kararı, bazı süslü eylemleri ve olumlu bir kılıfla ortaya çıksa bile Müslümanların lehine olarak görmek saflık ve tehlikelidir.

Özetle: Uluslararası Mahkemenin ve Birleşmiş Milletlerin yasaları yalnızca Amerikan karşıtı ülkeler için geçerli olan sömürgeci yasalar olup onların müttefikleri, dostları ve kendilerine bağlı ülkeleri için geçerli değildir.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Dr. Memduh Ferec